

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

SIKOLY ÉS SÓHAJ

Kutlán Andrásnak

I.

*Cirkuszi sátrát az idő bontja,
a fej megbillen, lepusztul lombja.
Mérem az eget háttal a napnak:
a jelek újabb romlást mutatnak.*

*Ki belegendol, bele is szédül.
Itt lenn és ott fenn államcsíny készül,
a hírhozó angyal forgószél foglya:
ájultra pörgeti, pokolra dobja.*

*Pokolfüst bűze, korma is száll rám,
lyukas tüdővel sípol a Sátán,
nyílik a föld... Halottaim látom.
A verejték rám fagy. Az lesz kabátom.*

II.

*Ősei jogán
bolyong az ősz itt.
Valakit áltat,
valakit bősztít,
rám mutat, ágyát
kínálja. Nem kell!
Itatna válogatott
szeszekkel,
arca vigyorban,
agya bekattan...
Csörtet már felém
a sebzett vadkan.*

III.

*Hajamnak helyén bozót, ha lenne,
fekete holló fészkelne benne.
Hollónak torka csőre lesz töltve,
aki csak hallja, lúdbőrzik tőle.
Sikoly és sóhaj a Tiszaháton.
Ezt tedd a képre, Bandi barátom.*

